

قلب آزرده‌ای که در دفاع مقدس پرشور می‌تپید

همه وامدار خوزستانیم

حمیرا حیدریان خبرنگار

جنگ ایران و عراق یکی از پیچیده‌ترین جدال‌های بین‌المللی پس از جنگ جهانی دوم به شمار می‌آید. این جنگ به‌عنوان الگوی منازعه در عصر افول قدرت ابرقدرت‌ها و ظهور قدرت‌های منطقه‌ای و تحولات انقلابی، از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. جنگ ایران و عراق با مشخصه طولانی‌ترین و پرهزینه‌ترین درگیری نظامی در تاریخ معاصر منطقه خاورمیانه با عنوان طولانی‌ترین جنگ کلاسیک قرن هم خوانده می‌شود.

در این میان برخی استان‌های درگیر در این جنگ کلاسیک همچون خوزستان نقش پررنگ‌تری داشتند و مسیر جنگ را تغییر دادند. خوزستان، پیشانی دفاع مقدس است، این خطه چون قلبی بود که در روزهای دفاع مقدس پرشور می‌تپید و حسن مقاومت و پایداری را به شریان‌های کل ایران پمپاژ می‌کرد. قلبی که حالا با بی‌مهری‌ها و ناامایمت‌ها خسته است.

بسیاری از شهرهای این استان سرشار از حماسه، روزها و لحظه‌هایی به یاد ماندنی و تاریخی بسیاری را رقم زدند همچون خرمشهر که با وجود مقاومت افسانه‌ای نیروهای مردمی و ارتش، پس از ۳۴ روز سقوط کرد؛ هرچند دوباره از جنگ دشمن پس گرفته شد.

در روزهایی که نبرد کوچ به کوچ و خانه به خانه ادامه داشت، دشمن برای تصرف آن از هیچ اقدامی فروگذار نبود. ارتش یعنی عراق برای اشغال این شهر از عواملی همچون آتش سنگین توپخانه، لشکر رزمی و تخریب زیرساخت‌ها استفاده کرد. بعدها وقتی رزمندگان ایرانی خرمشهر را پس گرفتند از شهر زیبا چیزی باقی نمانده بود. در زفول نیز طی هشت سال جنگ بیش از ۳ هزاربار بمباران شد و ۱۷۲ بار با موشک‌های اسکاد بی، بیش از ۲۵۰۰ بار با توپ و حدود ۳۰۰ بار توسط هواپیماها، مورد حمله قرار گرفت.

آبادان دیگر شهر روزهای حماسه و خون نیز یکی از زیباترین شهرهای منطقه با دارا بودن بزرگ‌ترین پالایشگاه دنیا درگیر جنگ شد و دشمن با تمام توان خود برای تسخیر مدرن‌ترین شهر نفتی خاورمیانه از هیچ اقدامی فروگذار نبود اما مقاومت مردم آبادان و نیروهای نظامی باعث شد تا شهر ۳۴۹ روز در محاصره کامل بماند و سقوط نکند. اما حال با گذشت بیش از سه دهه تحمل درد و رنج روزهای حماسه، این شهرها چه سرنوشتی را تجربه می‌کنند؟

حسن ثروانی معاون فرهنگی بنیاد شهید خوزستان در گفت‌وگو با خبرنگار «ایران» گفت: با وجود گذشت سال‌ها از پایان جنگ هنوز خوزستان شاهد گذراندن روزهای سخت و دشوار است. شاید سال‌های جنگ به پایان رسیده و تنها تجربه‌های تلخ و دردآور آن بر

حمیرا حیدریان خبرنگار

جنگ ایران و عراق یکی از پیچیده‌ترین جدال‌های بین‌المللی پس از جنگ جهانی دوم به شمار می‌آید. این جنگ به‌عنوان الگوی منازعه در عصر افول قدرت ابرقدرت‌ها و ظهور قدرت‌های منطقه‌ای و تحولات انقلابی، از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. جنگ ایران و عراق با مشخصه طولانی‌ترین و پرهزینه‌ترین درگیری نظامی در تاریخ معاصر منطقه خاورمیانه با عنوان طولانی‌ترین جنگ کلاسیک قرن هم خوانده می‌شود.

در این میان برخی استان‌های درگیر در این جنگ کلاسیک همچون خوزستان نقش پررنگ‌تری داشتند و مسیر جنگ را تغییر دادند. خوزستان، پیشانی دفاع مقدس است، این خطه چون قلبی بود که در روزهای دفاع مقدس پرشور می‌تپید و حسن مقاومت و پایداری را به شریان‌های کل ایران پمپاژ می‌کرد. قلبی که حالا با بی‌مهری‌ها و ناامایمت‌ها خسته است.

بسیاری از شهرهای این استان سرشار از حماسه، روزها و لحظه‌هایی به یاد ماندنی و تاریخی بسیاری را رقم زدند همچون خرمشهر که با وجود مقاومت افسانه‌ای نیروهای مردمی و ارتش، پس از ۳۴ روز سقوط کرد؛ هرچند دوباره از جنگ دشمن پس گرفته شد.

در روزهایی که نبرد کوچ به کوچ و خانه به خانه ادامه داشت، دشمن برای تصرف آن از هیچ اقدامی فروگذار نبود. ارتش یعنی عراق برای اشغال این شهر از عواملی همچون آتش سنگین توپخانه، لشکر رزمی و تخریب زیرساخت‌ها استفاده کرد. بعدها وقتی رزمندگان ایرانی خرمشهر را پس گرفتند از شهر زیبا چیزی باقی نمانده بود. در زفول نیز طی هشت سال جنگ بیش از ۳ هزاربار بمباران شد و ۱۷۲ بار با موشک‌های اسکاد بی، بیش از ۲۵۰۰ بار با توپ و حدود ۳۰۰ بار توسط هواپیماها، مورد حمله قرار گرفت.

آبادان دیگر شهر روزهای حماسه و خون نیز یکی از زیباترین شهرهای منطقه با دارا بودن بزرگ‌ترین پالایشگاه دنیا درگیر جنگ شد و دشمن با تمام توان خود برای تسخیر مدرن‌ترین شهر نفتی خاورمیانه از هیچ اقدامی فروگذار نبود اما مقاومت مردم آبادان و نیروهای نظامی باعث شد تا شهر ۳۴۹ روز در محاصره کامل بماند و سقوط نکند. اما حال با گذشت بیش از سه دهه تحمل درد و رنج روزهای حماسه، این شهرها چه سرنوشتی را تجربه می‌کنند؟

حسن ثروانی معاون فرهنگی بنیاد شهید خوزستان در گفت‌وگو با خبرنگار «ایران» گفت: با وجود گذشت سال‌ها از پایان جنگ هنوز خوزستان شاهد گذراندن روزهای سخت و دشوار است. شاید سال‌های جنگ به پایان رسیده و تنها تجربه‌های تلخ و دردآور آن بر

گشتی در بزرگ‌ترین باغ موزه دفاع مقدس کشور

جلوه‌های ماندگار مجاهدت و ایثار در همدان

همدان - سیمیه مظاهری/ همدان در هشت سال جنگ تحمیلی حضور پررنگی در دفاع از کشور داشته و رزمندگان آن حماسه‌های بزرگی از خود به یادگار گذاشتند.

حماسه‌هایی که امروز ثبت و نگهداری‌شان برای نسل‌هایی که دوران دفاع مقدس را درک نکرده‌اند؛ ضروری است تا یاد و خاطره قهرمانانی که دل از خانواده و آسایش خود بردیدند تا از میهن‌شان دفاع کنند برای فرزندان این سرزمین به یادگار بماند.

تأسیس موزه راهکاری است که برای بازسازی وقایع دوران دفاع مقدس می‌توان انجام داد و استان همدان مفتخر به ایجاد نخستین باغ موزه دفاع مقدس کشور است.

ساخت این موزه از سال ۷۶ به همت جمعی از رزمندگان و فرماندهان دوران دفاع مقدس آغاز شده و سردار سرلشکر حسین همدانی در ساخت این مرکز فرهنگی، نقش بسیار مهمی ایفا کرد.

موزه دفاع مقدس همدان پس از ۱۳ سال در سال ۸۹ و همزمان با برگزاری گنگره ۸ هزار شهید استان گشایش یافت و از آن زمان تاکنون پذیرای علاقه‌مندان است.

هرچند باغ موزه دفاع مقدس همدان تا اندازه‌ای مهجور مانده و تلاش زیادی برای معرفی آن در سطح کشور انجام نشده، اما وجود آن در منطقه گردشگری عباس آباد با آب و هوای مطبوع و طبیعت روح‌نواز چشم هر بیننده‌ای را خیره می‌سازد.

این موزه که اداره آن به اداره کل حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس واگذار شده ۶ هزار و ۵۰۰ متر مربع مساحت و ۶ بخش دارد که تاکنون چهار بخش آن به بهره‌برداری رسیده و تکمیل دو مرحله دیگر در گرو تأمین اعتبار است.

جسم و روح مردم واین استان باقی‌مانده است، اما وضعیت فعلی این استان خصوصاً شهر خرمشهر از لحاظ اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و... نوعی دیگر از تلخی‌های روزگار است که این مردم همچون روزهای جنگ به دوش می‌کشند.

وی افزود: در زمان جنگ مردم هویزه، سوسنگرد و آبادان، اهواز و خرمشهر و... نه تنها طعم آوارگی و غربت را چشیدند بلکه کم نبودند تعداد شهدا و جانبازان و آزادگانی که به این مرز و بوم تقدیم کردند اما متأسفانه همچنان محروم روزگاری می‌گذرانند. از بمباران اندیمشک که طولانی‌ترین بمباران در دوران ۸ ساله دفاع مقدس بوده که یک ساعت و ۴۵ دقیقه به طول انجامیده و بیشترین موشکی که به آن شلیک شده است تا محاصره آبادان و تصرف هویزه و بستان و... همه آلام و دره‌هایی است که طی سال‌های جنگ مردم بی‌گناه و غیور این خطه تجربه کردند.

وی با اشاره به اینکه ۷۰ درصد وقایع جنگ تحمیلی در استان خوزستان رخ داده است بیان کرد: ۷۰ درصد از شهدای ۸ سال دفاع مقدس متعلق به خوزستان است و این استان جنگی بالغ بر ۵۵ هزار شهید را در جنگ تحمیلی در دفاع از آب و خاک کشور تقدیم کرد. اما آنچه باعث ناراحتی است این است که مردم شهرهای مختلف (دزفول، اندیمشک، خرمشهر و...) همچنان در حال آسیب دیدن هستند و هنوز درد و رنج ناشی از آن سال‌ها بر چهره مردم و خود شهر نمایان است.

ثروانی با اشاره به اینکه خوزستان در حال حاضر بیشترین نرخ بیکاری را در کشور دارد، اظهار داشت: در بخش فرهنگی سعی شده گام‌های مثبتی برداشته شود و از آن جمله همین روحیه شهادت طلبی و حماسی است که باعث شده بسیاری از رزمندگان و جانبازان آن زمان و حتی برخی دیگر از جوانان جزو مدافعان حرم شوند و از سوی دیگر برای جلوگیری از تهاجم فرهنگی قدم‌های مثبتی برداشته شده است اما کافی نیست.

کریم خان میرجناری جانباز ۶۰ درصدی خوزستانی نیز ضمن ابراز رضایت از حضور خود به‌عنوان یک سرباز در دوران دفاع مقدس ضمن گلایه از وضعیت فعلی جامعه به «ایران» گفت: به‌عنوان یک سرباز ایرانی

هرگز فراموش نمی‌کنم که من و امثال من برای چه هدفی پا به میدان جنگ گذاشتیم اما آنچه که امروز در جامعه شاهد آن هستیم دردآور است حتی روزی را من اخیراً تجربه کردم که روی شیشه خودروام یادداشتی از ناسزا گذاشته بودند و این نشان از وضعیت ناخوشایند جامعه دارد.

استانی همچون خوزستان حال باید شاهد انواع بی‌مهری‌ها و ناامایمت‌ها باشد. ناامایمت‌ها و ناهنجاری‌هایی که باعث شده

ورودی موزه، فضای روباز و حیاط بزرگی است که طراحی بسیار زیبایی دارد؛ انواع وسایل و ماشین‌های جنگی در کنار درختان و گل‌ها جای گرفته است.

در دو طرف پله‌ها نیز سردیس فرماندهان همدان در دوران دفاع مقدس بر آن حک شده و در بخش دیگر نیز دریاچه‌ای قرار دارد که زیبایی ویژه‌ای به موزه بخشیده است.

دریاچه مصنوعی باغ موزه دفاع مقدس همدان، محل اجرای آبنمای موزیکال است و جز در روزهایی که شهادت ائمه اطهار (ع) یا روزهای عزاداری باشد؛ این آب نما با پخش موسیقی و حرکات موزون آب، تصاویر دوران دفاع مقدس را به نمایش می‌گذارد.

مجسمه مادر در هنگام بدرقه فرزندان به جبهه، مجسمه آزادی و سایر تصویرسازی‌های

به‌عنوان یک جانباز که حتی جزو مدافعان حرم نیز بوده‌ام کمتر در امکان عمومی حضور داشته باشم. کمبودها و فشارهای اقتصادی از یک سو و ناهنجاری‌های اجتماعی و فرهنگی موجود در جامعه از سوی دیگر باعث می‌شود تا دل امثال من به درد آید. ما به‌عنوان سربازان این مرز و بوم تنها یک هدف را دنبال کردیم و آن دفاع از وطن و آرمان هایمان بود. سردار محمدعلی علیپور، مدیرکل اسبق بنیاد حفظ آثار خوزستان نیز در گفت‌وگو با «ایران»

به‌عنوان یک جانباز که حتی جزو مدافعان حرم نیز بوده‌ام کمتر در امکان عمومی حضور داشته باشم. کمبودها و فشارهای اقتصادی از یک سو و ناهنجاری‌های اجتماعی و فرهنگی موجود در جامعه از سوی دیگر باعث می‌شود تا دل امثال من به درد آید. ما به‌عنوان سربازان این مرز و بوم تنها یک هدف را دنبال کردیم و آن دفاع از وطن و آرمان هایمان بود. سردار محمدعلی علیپور، مدیرکل اسبق بنیاد حفظ آثار خوزستان نیز در گفت‌وگو با «ایران»

به‌عنوان یک جانباز که حتی جزو مدافعان حرم نیز بوده‌ام کمتر در امکان عمومی حضور داشته باشم. کمبودها و فشارهای اقتصادی از یک سو و ناهنجاری‌های اجتماعی و فرهنگی موجود در جامعه از سوی دیگر باعث می‌شود تا دل امثال من به درد آید. ما به‌عنوان سربازان این مرز و بوم تنها یک هدف را دنبال کردیم و آن دفاع از وطن و آرمان هایمان بود. سردار محمدعلی علیپور، مدیرکل اسبق بنیاد حفظ آثار خوزستان نیز در گفت‌وگو با «ایران»

منحصر به فرد بر زیبایی این مرکز فرهنگی، گردشگری افزوده است.

محوطه داخلی موزه نیز شامل ۲۴ غرفه است که در ۴ تالار تقسیم شده و برای ورود به این بخش باید ابتدا به شهید گمنام آرمیده در همدان در دوران دفاع مقدس قرارگرفته تا

این فضا ۵ هزار متر مربع وسعت دارد که نزدیک به ۲ هزار متر آن به آفتی تئاتر، ساختمان اداری و بقعه مطهر شهید گمنام اختصاص دارد.

در فضایی بالغ بر ۳ هزار مترمربع نیز غرفه‌ها ایجاد شده که عملکرد یگان‌های مختلف نظامی و نهادهای مرتبط در دوران دفاع مقدس را با استفاده از ابزار و وسایل جنگی

به‌ظرفیت‌های استان خوزستان اشاره کرد و گفت: وجود ۷ رودخانه جاری و بزرگ، زمین‌های مستعد کشاورزی و منابع انسانی که متشکل از ۷ قوم هستند و در کنار هم روزگاری می‌گذرانند، وجود ساحل و آب‌های گرم در مجاور ۷ کشور و... از جمله مزیت‌هایی است که چشم طمع کسانی را که به‌دنبال کشورگشایی و استفاده از این منابع خدادادی هستند، به این خطه از خاک مهیمنان می‌دوزد. وجود منابع نفتی، زمین‌های حاصلخیز و... استکبار جهانی را پس از انقلاب

به‌ظرفیت‌های استان خوزستان اشاره کرد و گفت: وجود ۷ رودخانه جاری و بزرگ، زمین‌های مستعد کشاورزی و منابع انسانی که متشکل از ۷ قوم هستند و در کنار هم روزگاری می‌گذرانند، وجود ساحل و آب‌های گرم در مجاور ۷ کشور و... از جمله مزیت‌هایی است که چشم طمع کسانی را که به‌دنبال کشورگشایی و استفاده از این منابع خدادادی هستند، به این خطه از خاک مهیمنان می‌دوزد. وجود منابع نفتی، زمین‌های حاصلخیز و... استکبار جهانی را پس از انقلاب

شده از دشمن، تندیس فرماندهان و رزمندگان، جنگ نابرابر (تن در مقابل تانک) و سراسر نمایپانوراما) می‌شود.

سپاه استان همدان بود و پس از جنگ نیز در

■ پنجشنبه ۳ مهر ۱۳۹۹
■ سال بیست و ششم
■ شماره ۷۴۵۲

بر آن داشت تا با حمایت از صدام و پشتیبانی کردن ۲۸ کشور دیگر جنگ تحمیلی در ۳۱ شهریورماه سال ۱۳۵۹ رقم بخورد.

وی با بیان اینکه در ابتدای جنگ، تصور دشمن بر این بود که خوزستان به‌دلیل دارا بودن قومیت عرب تسلیم آنان شده و راه همکاری را در پیش می‌گیرند افزود: برخلاف تصور دشمن این خوزستانی‌ها بودند که از همان ابتدای جنگ در مقابل دشمن ایستادند و شهروندان هویزه، شوش، دزفول و... روزها مقاومت کردند و حتی این مقاومت در شهر شلمچه از سوی مردم باعث عقب نشینی دشمن تا ۱۰۰ کیلومتر شد.

این سردار و رزمنده خوزستانی سال‌های دفاع مقدس به راهاندازی راهیان نور پس از پایان جنگ اشاره کرد و آن را راهی برای حفظ آرمان‌ها و فرهنگ حماسه عنوان کرد و اظهار داشت: راهاندازی کاروان‌های راهیان نور باعث شده تا فرهنگ ایثار، شهادت و یادمانده‌های سربازان این وطن نسل به نسل روایت شده و جوانان و هر رده سنی و مشقتان این فرهنگ بیشتر با فداکاری این رزمندگان آشنا شوند.

سرارسررتپ دوم شهپازی همچنین راه‌اندازی باغ‌موزه‌های دفاع مقدس و چاپ کتاب‌ها در این حوزه در قالب تاریخ شفاهی و پژوهشی را از جمله اقداماتی دانست که برای ماندگاری و ثبت تاریخ جنگ ضروری است.

مسئولیت‌های متعدد به کشور خدمت کرد و در بستی کودکان مبتلا یا مشکوک به کرونا در بابل راه دفاع از حرم اهل بیت (ع) به شهادت رسید.

■ **شرح حماسه‌های بزرگ با برایی نمایشگاه**
اقتدار ۴۰ ساله

این روزها و همزمان با فرارسیدن چهلمین سال آغاز دفاع مقدس نظام جمهوری اسلامی، باغ موزه کهن شهر همدان حال و هوای جالبی پیدا کرده و با برایی نمایشگاه به شرح گوشه‌ای از وقایع دوران دفاع مقدس پرداخته است.

مدیر اجرایی باغ موزه دفاع مقدس همدان به «ایران» می‌گوید: این موزه که از سال ۸۹ گشایش یافته، بزرگ‌ترین موزه دفاع مقدس کشور است که ساخت آن ۱۲ سال زمان برد.

خسرو زند می‌افزاید: به بهانه هفته دفاع مقدس، نمایشگاهی با همکاری ۱۳ دستگاه

■ پنجشنبه ۳ مهر ۱۳۹۹
■ سال بیست و ششم
■ شماره ۷۴۵۲

باغ پرندگان و منطق پیشرفت!

باغ پرندگان قم در حال آماده شدن است، گرچه قلباً مایل‌م هرگز آماده نشود و هیچ پرنده‌ای در آن زندانی نشود. در این فضا عده‌ای به این کار اعتراض کرده‌اند و کسانی هم از منتقدان ساخت باغ پرندگان به‌عنوان آدم‌های «متحجر» که مانع «پیشرفت» قم هستند، نام برده‌اند. در اینجا، بدون ورود به جزئیات مباحث پیچیده اخلاقی در این عرصه، می‌خواهم به این مسأله از منظر متفاوتی بنگرم و چند واقعیت را بیان کنم. یکی از نیازهای اساسی ما «لذت‌خواهی» است.

پس از آنکه نیازهای اساسی ما مانند خوردن و خفتن تأمین شد، در پی سرگرمی و تفریح بر می‌آییم تا نیاز لذت‌طلبی خود را برآورده کنیم. این لذت‌طلبی گاه معصومه‌است و آسیبی به کسی نمی‌رساند، مثل فوتبال دستی یا پیاده‌روی ساده. و گاه به دیگران آسیب می‌زند. کودکی را در نظر بگیرید که برای سرگرمی خودش، ملخ زنده‌ای را بر می‌دارد و یکی یکی اعضای بدنش را می‌کند و دور می‌اندازد و از این کار لذت می‌برد. نوجوانی را تصور کنید که جوجه‌های یک روزه را می‌خرد و آنها را برای سرگرمی و تقویت هدف‌گیری خود، دانه دانه به دیوار مقابل خود می‌کوبد تا آنها را نابود کند. خلاقیت انسان برای لذت‌آفرینی بسیار است. در گذشته پرندگان را تربیت می‌کردند و در قالب گلدانپتور آنها را به جان هم می‌انداختند تا لذت شهروندان رومی برآورده شود. در قرن ۱۹ کودکان سیاهپوست را از آفریقای خریدند و در باغ وحش لندن به نمایش می‌گذاشتند تا «فرهیختگان» جامعه از دیدن این موجودات بدبخت و «آدم‌نما»! حیرت کنند و لذت ببرند. باز در همین دوران، برخی اروپاییان در آفریقا در کنار شکار حیوانات با تفنگ‌های خود «سیاهان» را شکاری می‌کردند و فرقی میان آنها نمی‌گذاشتند و از این کار لذت می‌بردند.

دور کردن حیوانات از محیط طبیعی خود و نگه داشتن آنها در باغ وحش و قفس منطقاً تفاوتی با نمونه‌های بالا ندارد. تفاوت صرفاً در میزان آسیبی است که بی‌هیچ دلیل موجهی به دیگران می‌زنیم. باغ پرندگان تا جایی که دیده‌ام تفاوت بنیادینی با باغ وحش ندارد. پرندگان از فضای زیستی خودشان دور و در محیط‌های بسته‌ای که «امکان» ترک آنها را ندارند نگهداری می‌شوند. حال این محیط بهداشتی باشد یا نباشد، بزرگ باشد یا نباشد فرقی نمی‌کند. از این جهت همه باغ وحش‌ها و مراکز نگهداری حیوانات یکسان هستند. واقع آن است که این باغ پرندگان بر زیست‌بوم منطقه تأثیر منفی خواهد گذاشت. اطراف آن منطقه من بارها روباه دیده‌ام. این روباه‌ها آزادانه در حال رفت و آمد هستند و در معرض خطر کشته شدن. به احتمال قوی وقتی که پرندگان در این باغ نگهداری شوند، روباه‌ها جذب آنجا می‌شوند و به دست نگهبانان این باغ کشته می‌شوند. این کمترین آسیبی است که به پیرامون خود وارد و محیط زیست را خراب می‌کنیم. به جای این روش‌های سلطه‌طلبانه دست‌کم دو کار می‌توان کرد.

یکی آنکه فرهنگ رفتن به فضای طبیعی و پرندنگری را ترویج کنیم. به جای آنکه از دیدن حیوانات درمانده در فضای بسته لذت ببریم، کمی ذائقه خود را ارتقا دهیم و به فضای طبیعی آنها برویم و آنها را در حال زیست عادی و جست و خیز و پرواز بنگریم. لذت این کار ده‌ها بار بیشتر و برتر و والاتر از این لذت حقیر دیدن حیوانات در فضایی بسته است. دوم آنکه همین فضایی را که به‌عنوان باغ پرندگان در نظر می‌گیریم، چنان از نظر طبیعی شکل بدهیم و فضای مناسب و امنی ایجاد کنیم که حیوانات خودخواسته به این جاها بیایند و رفت و آمد کنند. نمونه این فضا تالاب‌هایی است که در نقاط مختلف کشور وجود دارد. برای مثال، در فصولی از سال در جاده قم به گرمسار تالابی فصلی بیدی می‌آید که در آن انواع پرندگان گرد می‌آیند و دیدنشان بسیار شگفت‌انگیز است. البته این دوره هر یک مشکلات خودش را دارد اما در درازمدت هم سلامت عمومی جامعه و فرهنگ و تربیت اخلاقی ما را تأمین می‌کند و هم با توسعه پایدار سازگار است. اگر وجود باغ پرندگان را عامل پیشرفت بدانیم، باید انتظار داشت که در آینده مثل فرودگاه‌های زاپک که در نقاط دورافتاده کشور به‌عنوان عامل پیشرفت پدید آمدند و خاصیتی جز بلعیدن بیت‌المال ندارند، در هر شهر و شهرکی عده‌ای حیوان مفکوک در جایی نگهداری شوند و ما از خوشی پیشرفت‌هایی که کرده‌ایم در پوست نکتجیم.

تاریخ همواره معلم ماهر و دقیقی بوده، گرچه شاگردان بدی داشته است. زمانی مردم از دیدن کشتار انسان‌ها لذت می‌بردند. بعدها که کمی رشد کردند، به جای انسان، حیوانات را به جان هم انداختند تا از مرگ یکدیگر لذت ببرند. در همین مرز و بوم زمانی انسان‌ها را اخته می‌کردند تا از آنها در کارهای خانه بهره بگیرند و نگران چیزی نباشند. الان بسیاری از این کارها را محکوم می‌کنیم و آنها را ضدانسانی می‌دانیم. چه بسا در آینده تاریخ از ما به مثابه کسانی یاد خواهد کرد که حیوانات را نه برای رفیع نیاز که «عمدتاً» از سر «عادت» و «لذت» می‌کشتند و می‌خوردند و بعد برای سرگرمی بقیه حیوانات را در جاهلی تنگ به نام‌های شیکی چون «باغ پرندگان» نگهداری می‌کردند. باغ پرندگان، باغی است که پرندگان خود به دلخواه وارد آن شوند، نه آن که به زور آنها را در آن نگهداری کنیم. آنچه در حال ساخت و افتتاح است، هرچیزی می‌تواند باشد جز باغ پرندگان.

بستری ۲۵۹ کودک مبتلا یا مشکوک به کرونا در بابل

ساری - خبرنگار «ایران»: رئیس دانشگاه علوم پزشکی بابل گفت: میزان بستری کودکان مبتلا یا مشکوک به کرونا بستری در بیمارستان فوق تخصصی کودکان امیرکلا ۲۵۹ نفر بوده که این میزان ۲/۴ درصد از آمار کل بیماران بستری را تشکیل می‌دهد.

دکتر سید فرزاد جلالی از میزان ابتلای بیشتر مردان نسبت به بانوان در بابل خبر داد و افزود: بیشترین گروه سنی بستری و فوتی مربوط به رنج سنی بالای ۷۰ سال می‌باشد. وی با اشاره به اینکه ۱۹ درصد از بیماران بستری در گروه سنی ۶۱ تا ۷۰ سال بوده‌اند، بیان داشت: ۴۷ درصد بیماران بستری در بیمارستان های بابل را خانم‌ها و ۵۳ درصد آقایان تشکیل داده‌اند. دکتر جلالی ادامه داد: ۱۷ درصد از میزان بستری‌ها و ۷۵ درصد از آمار فوتی‌ها به گروه سنی ۲۰ تا ۴۰ سال اختصاص دارد.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی بابل با اشاره به اینکه نزدیک به ۶۰۰ نفر از کادر درمان و بهداشت دانشگاه علوم پزشکی بابل به کرونا مبتلا شدند، گفت: تعداد بستری در موج اول از ابتدای اسفند تا پایان فروردین ۲۴۰۰ نفر و در موج دوم تعداد بستری از ابتدای تیر تا پایان مرداد ۲۲۰۰ نفر بوده است که ۱۲/۷ درصد کاهش داشته است.

پلیس دو چرخه‌سوار بزودی در اصفهان آغاز به کار می‌کند

اصفهان- رئیس پلیس راهور استان اصفهان گفت: پلیس راهمایی و رانندگی این استان در صدد راهاندازی پلیس دوچرخه‌سوار به‌صورت کیفی و برنامه‌ریزی شده در مناطقی از کلانشهر اصفهان است. به گزارش ایرنا سرهنگ محمدرضا محمدی افزود: پلیس راهور دوچرخه‌سوار در محدوده هسته مرکزی و حاشیه رودخانه زاینده‌رود در کلانشهر اصفهان راهاندازی خواهد شد. وی با بیان اینکه اصفهان به شهر دوچرخه‌ها، شناخته می‌شود و نیاز است که پلیس دوچرخه‌سوار در آن به‌صورت دائم راهاندازی شود، اظهار داشت: در مرحله نخست ۲۰ دستگاه دوچرخه برای نیروهای پلیس راهور اصفهان تخصیص می‌یابد و امیدواریم این امر تا یک ماه آینده محقق شود. محمدی با اشاره به اینکه در برهه‌ای از زمان گذشته پلیس دوچرخه‌سوار در اصفهان فعالیت می‌کرد، گفت: آن اقدام چندان بارنامه و دائم نبود و دوچرخه‌های مورد استفاده نیز کیفیت لازم را نداشت در حالیکه لازم است پلیس راهور دوچرخه‌سوار در حد شعار و موقتی نباشد.

رئیس پلیس راهور اصفهان با تأکید بر اینکه دوچرخه‌سواران در معابر شهری اصفهان، امنیت لازم را ندارند، تصریح کرد: لازم است مسیرهای ویژه و امن برای آنها ایجاد شود در حالیکه برخی مسیرهای موجود در زمان حاضر در اصفهان، تکمیل نشده و ناقص است.